

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE A PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

București, 2 noiembrie 2009
Nr. 40 / 367

APROBAT

în sedința Biroului permanent al
Camerei Deputaților

din data de 4.11.2009
Nr. 1084

INFORMARE

Conferința „Acțiunea globală a Uniunii Europene împotriva traficului de persoane”

19 - 20 octombrie 2009, Bruxelles

Din partea Parlamentului României au participat domnul deputat Valeriu Ștefan ZGONEA, coordonatorul „Grupului”, membru al Comisiei pentru afaceri europene și Secretar al Biroului Permanent al Camerei Deputaților și domnul Dan MATEI, consilier parlamentar, șeful Secretariatului Comisiei pentru afaceri europene și secretar al „Grupului”.

Conferința a fost astfel programată încât să coincidă cu cea de-a treia aniversare a Zilei împotriva traficului de persoane.

Organizatori: Președinția suedeză a Consiliului UE, Comisia Europeană, Organizația Internațională pentru Migrație (OIM), Organizația neguvernamentală belgiană PAYOKE, Ministerele Federale pentru Afaceri Europene și Internaționale și Justiției, din Austria, Biroul raportorului Național al Olandei pentru combaterea traficului de persoane, Ministerele de interne din Austria, Finlanda, Italia, Portugalia, Agenția UE pentru Drepturi Fundamentale.

Au participat aproximativ 500 de delegați din statele membre și candidate ale Uniunii, state cu perspectivă de aderare, diverse state terțe, instituții și agenții ale UE, organizații interguvernamentale internaționale și regionale, organizații neguvernamentale. Au participat Regina Paola a Belgiei și Regina Silvia a Suediei.

Conferința a fost formată din patru module: Parteneriate internaționale pentru prevenirea traficului de persoane, Parteneriate pentru protecția și asistența victimelor, Parteneriate pentru aplicarea legii și cooperare polițienească, Parteneriate pentru protecția copiilor.

*

*

*

În deschiderea lucrărilor doamna Beatrice ASK, Ministrul Justiției din Suedia a prezentat obiectivele generale ale conferinței, anume de a consolida metoda parteneriatelor administrațiilor guvernamentale din UE pentru cooperarea în prevenirea, protecția victimelor și urmărirea penală a infractorilor, cu state terțe de origine, tranzit și destinație, cu regiuni și organizații internaționale, cu organizații neguvernamentale. În același timp, conferința va furniza informații structurilor relevante ale Consiliului UE, în vederea elaborării unui Plan de Acțiune pentru întărirea dimensiunii externe a acțiunii de combatere a traficului de persoane.

A prezentat de asemenea o imagine a traficului de persoane, cu mecanismele sale, cu practicile infracționale uzuale, subliniind formele inacceptabile ale acestei infracțiuni, atunci când victimele sunt copii și atunci când, prin violență extremă, victimelor le sunt suprimate demnitatea și cele mai elementare caracteristici ale condiției umane. Alături de infractori, „clienții” acestora reprezintă un pericol social.

Domnul Baron VAN DAELE, Director al Cabinetului ministrului belgian al afacerilor externe a prezentat istoricul și contextul evoluției acestui flagel, tipologia victimelor, statistici care indică la nivelul UE, 100 000 victime / an, dintre care majoritatea femei și copii, 10% din persoanele traficate fiind copii, faptul că traficul de persoane reprezintă a 2-a sursă de câștig pentru organizațiile de crimă organizată, respectiv 31,6 miliarde USD, conform datelor OIM. Legătura intrinsecă dintre crima organizată și traficul de persoane face ca numai o abordare globală să aibă șanse de succes.

Doamna Annemie TURTELBOOM, ministrul de interne al Belgiei a subliniat de asemenea, că traficul de persoane este cea mai lucrativă infracțiune după traficul de droguri și cel de arme. Impactul real al traficului de copii și tineri este subestimat. A accentuat importanța serviciilor de poliție, cooperarea polițienească urmând să fie una dintre prioritățile președinției belgiene a UE, în anul 2010.

Domnul Jacques BARROT, vicepreședinte al Comisiei Europene însărcinat cu problemele de justiție, libertate și securitate a remarcat că nici măcar nu este suficient de bine cunoscută extinderea fenomenului. Statisticile OIM indică 2,5 milioane de persoane traficate anual, dintre care 68% pentru exploatare sexuală. Este de fapt un sclavagism al timpului prezent.

UE a lansat în 2002 Decizia-cadru privind combaterea traficului de persoane, căutând să armonizeze prevederi din legislația statelor membre. Au urmat Directivele din 2004 care reglementează acordarea de asistență și statut de rezident victimelor care sunt resortisanți ai țărilor terțe, exercitarea dreptului la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, inclusiv protejarea acestora de expulzare, respectiv despăgubirea victimelor infracționalității, care vizează facilitarea accesului la despăgubiri în situațiile transfrontaliere, Planul UE din 2005, privind cele mai bune practici, normele și procedurile pentru combaterea și prevenirea traficului de persoane, constituirea Grupului de experți al Comisiei Europene privind traficul de persoane și a Rețelei de raportori naționali.

Pentru protecția copiilor a fost lansată o serie de propuneri legislative, chiar în acest an fiind în proces de adoptare Decizia-cadru privind combaterea abuzului sexual asupra

copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de modificare a unei Decizii-cadru anterioare.

Propunerea înlesnește pedepsirea celor care abuzează de copii, introducând sancțiuni penale pentru noile forme de abuz precum ademenirea copiilor prin internet și abuzarea de aceștia, vizualizarea materialelor pornografice cu copii sau obligarea copiilor să pozeze în ipostaze sexuale în fața camerelor web. „Turiștii în scopuri sexuale” care călătoresc în străinătate pentru a comite abuzuri asupra copiilor vor răspunde penal atunci când se întorc acasă. Copiii victime vor putea depune mărturie fără a trebui să se afle în prezența autorului infracțiunii în instanță, pentru a-i scuti de traume suplimentare și vor beneficia de asistență gratuită a unui avocat. Fiecare autor al infracțiunii va fi evaluat individual și va avea acces la tratament specific astfel încât să nu mai comită abuzuri. Interzicerea desfășurării de activități care presupun contactul cu copii, în cazul autorului infracțiunii ar trebui să se aplice nu numai în țara în care a fost condamnat, ci în întreg teritoriul UE. Vor fi dezvoltate sisteme de blocare a accesului la site-urile care conțin materiale pornografice cu copii.

Vicepreședintele Barrot a subliniat importanța rețelei de raportori naționali. Și-a exprimat încrederea că summit-ul din decembrie va adopta Programul Stockholm, care cuprinde și măsuri pentru combaterea traficului de persoane.

Domnul William Lacy SWING, Director-General, OIM a menționat progresele înregistrate în ultimii 15 ani de când a început lupta împotriva fenomenului, dar și regretul că traficul este la fel de răspândit și prevalent. Transcede frontierele, se alimentează din inegalitate socială, exploatează sever vulnerabilitatea victimelor, reprezentând una dintre cele mai odioase tipuri de infracțiune internațională din era globalizării. Organizația este activă în peste 80 de țări.

Statele de origine și destinație trebuie să fie la fel de bine organizate ca rețelele de crimă organizată. Chiar dacă au obiective și politici diferite privind migrația, statele trebuie să recunoască încălcarea gravă a drepturilor migraților prin traficul de persoane. Mesajul Conferinței trebuie să indice clar, intenția de ocrotire și nu de control al migrației. Un control mai strict al migrației poate favoriza migrația ilegală, care, la rândul ei produce vulnerabilizare și expunere la riscul racolării de către rețelele de traficanți.

UE atât colectiv cât și statele membre separat, este lider în dezvoltarea unor abordări inovative pentru combaterea traficului de persoane. Multe state terțe beneficiază de experiența și susținerea UE, dar și reciproc, UE beneficiază de experiența altor state.

S-a creat tendința de a pune probleme migrației în termeni de „ei” sau „noi” – state de origine și state de destinație. De obicei, căutând cauzele de bază ale traficului de persoane, ne referim la sărăcie, inegalitate de gen, corupție, etc. Relativ recent s-a început examinarea rolului consumatorilor traficului. Pe de altă parte subsidiile și tarifele pentru produse din state de origine pot influența gradul de vulnerabilitate al victimelor. Când un fermier nu mai poate să facă față concurenței produselor ieftine de import, poate căuta să emigreze, devenind astfel o victimă potențială a traficului.

Dintre instrumentele create de OIM pentru contracararea traficului, se află „Ghidul pentru asistență directă a victimelor traficului”, precum și un manual pentru personalul de asistență medicală.

Anastasia CRICKLEY, președinte al Consiliului Director al Agenției Europene pentru Drepturi Fundamentale a subliniat necesitatea de a se prioritiza programele destinate combaterii traficului de copii. Se impune stabilirea unor standarde minime care să reglementeze în materie. În nici un caz minorii nu trebuie urmăriți penal sau condamnați.

A arătat că inițiativele UE (Programul Stockholm, Decizia-cadru COM (2009) 262) sunt documente cu real impact în prevenire, asistența victimelor și combaterea traficului. Toate programele provenite din aceste inițiative ar trebui orientate spre realizarea unor metode, forme și practici de cooperare între actorii relevanți.

Regina Silvia a Suediei a menționat unele acțiuni din domeniul combaterii traficului de copii și traficului pentru exploatarea sexuală, progresele înregistrate, inclusiv prin dificultatea crescută de a atrage minori în industria pornografică on-line. A remarcat contribuția sectorului corporatist și importanța reducerii cererii. A subliniat că negarea fenomenului sau ignorarea lui reprezintă de fapt, modalități de susținere a traficului de persoane.

În cadrul primului modul „Parteneriate internaționale pentru prevenirea traficului de persoane”, domnul Thorbjorn JAGLAND, secretar general al Consiliului Europei a subliniat valoarea adăugată a Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, pentru că prevede toate tipurile de trafic de persoane, asigură cadrul legal necesar și reprezintă un model de cooperare. 26 de state dintre care 16 state membre ale Uniunii au ratificat Convenția (*în România este ratificată prin Legea nr. 300/2006*). A solicitat ratificarea și de către celelalte state. Grupul de Experți privind Acțiunea împotriva Traficului de Persoane” (GRETA) este un instrument viabil.

Domnul Juan Fernando LÓPEZ AGUILAR, președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din Parlamentul European a reiterat că traficul de persoane este o afacere extrem de profitabilă, că este în creștere (ultimul raport al Europol indică o creștere a numărului de cazuri în anul 2008, cu 10% față de anul 2007).

Tratatul de la Lisabona va întări acțiunea UE în domeniul justiției și afacerilor interne. Parlamentul European devine colegislator într-o serie de noi domenii. Dacă până acum spațiul de libertate, de securitate și justiție era reglementat prin proceduri interguvernamentale, de acum încolo, va fi reglementat prin procedura de drept comun, unde Consiliul votează cu majoritate calificată, Parlamentul european dispune de procedura de codecizie, care îi conferă puteri de legiferare egale cu cele ale Consiliului UE, iar actele sunt supuse controlului Curții de justiție.

Abolirea dualității sistemului "pilonilor" în spațiul de libertate, securitate și justiție, asigură o mai bună fundamentare din punct de vedere legal, un set de acte legislative mai uniforme, o mai puternică implicare a Parlamentului European în procesul de luare a deciziilor și extinderea jurisdicției Curții de Justiție de a revizui și interpreta aceste politici.

Eliminându-se blocarea frecventă a propunerilor din cauza regulii unanimității, va fi asigurat un proces decizional mai complet, mai legitim, mai simplu, mai eficient, mai verificabil, și totodată mai transparent și mai democratic.

Activitatea de legiferare trebuie să se bazeze pe date mai clare pentru a se contura o imagine mai clară. Rapoartele anuale ale Frontex, Europol și Eurojust pot ajuta. Parlamentul European și parlamentele naționale trebuie să facă o evaluare anuală a progreselor. Sistemul de raportori naționali este foarte util.

Campaniile masive de informare și-au dovedit eficiența în domeniul prevenirii. La fel, Echipele Mixte de Investigație, în domeniul combaterii (ca exemplu de succes a fost dat cazul unui cetățean român cu vârsta de 31 de ani, stabilit în Malta, care opera pe internet și a traficant 6 femei în Olanda, sub pretextul ofertei unui loc de muncă; a fost identificat prin sistemul SIRENE și arestat cu mandat de arestare european).

Alți vorbitori s-au referit la:

- Gravitatea fenomenului, aflat în expansiune, care îl face total inacceptabil pentru lumea modernă și determină chiar, nivelul de civilizație al unei țări
- Necesitatea de a adapta strategia comună a comunității internaționale la gradul de sofisticare al crimei organizate, inclusiv prin implicarea domeniului IT
- Utilitatea unor parteneriate concrete, bilaterale sau multilaterale și regionale
- Necesitatea unei abordări integrate
- Necesitatea ca UE să stabilească forma corespunzătoare de cooperare, astfel ca Uniunea să devină lider global în materie
- Necesitatea de a se trece de la declarații la fapte; importanța voinței politice
- Problema minorilor neînsoțiți pe teritoriul unor state membre UE
- Necesitatea de a se instaura mecanisme de control care să permită semnalarea deplasării neautorizate a persoanelor
- Condiția victimei și necesitatea de a proteja victimele, în primul rând prin dezincriminare
- Măsurile luate la nivel național (strategii, planuri de acțiune, programe, baze de date specializate, etc.)
- Riscul de suprapunere a activității numeroaselor organizații implicate și necesitatea de a se identifica metode pentru „complementarizarea” eforturilor
- Compensarea victimelor

Cel de-al doilea modul „Parteneriate pentru protecția și asistența victimelor”, a adus în prim plan „dreptul victimei de a nu fi obligată să emigreze” (Michelle Coninx, vicepreședintele Eurojust), necesitatea unor forme noi de cooperare care să evite „stigmatizarea” victimelor (Astrid THORS, ministrul imigrației și afacerilor europene din Finlanda), precum și posibilitatea reabilitării victimelor, și, implicit, obligativitatea măsurilor în acest sens (Eva BIAUDET, reprezentant special și coordonator pentru combaterea traficului de persoane).

Dintre comentariile / propunerile participanților am reținut:

- Pactul pentru migrație al UE, constituie un instrument substanțial, echilibrat
- Implicarea ONG este atât de importantă încât ar justifica măsuri pentru instituționalizarea relației dintre acestea și autoritățile publice
- Combaterea rasismului și xenofobiei este una dintre măsurile cele mai eficiente pentru a ajuta victimele
- Sistemul raportorilor independenți de la nivelul statelor membre ar trebui extins și la nivelul Uniunii

- Unele măsuri de aplicare a legii, ca de exemplu procedura de expulzare, ar trebui armonizate cu cerința de asistență a victimei; s-ar putea stabili un termen de 30 de zile înainte de a se lua vreo măsură administrativă sau legală împotriva lor (în cazul în care victima a comis ilegalități); doamna Emilie WIINBLAD MATHEZ, din cadrul Biroului pentru Europa al UNHCR a atras atenția că unele victime întâmpină riscuri mari în cazul expulzării, fapt care face necesară dezvoltarea unor proceduri corespunzătoare în materie de azil; nu doar adăpostirea ci și asigurarea capacității de integrare a victimelor (în Italia victimele care colaborează primesc permise temporare de sejur și ajutor pentru integrare)
- Mecanismele de identificare și detectare a victimelor potențiale pot aduce o contribuție importantă la reducerea fenomenului
- Eliminarea din societatea contemporană, a toleranței privind oricare dintre formele de exploatare a oamenilor aflați în situații dificile
- Atragerea autorităților locale în formele internaționale de cooperare
- Combaterea „culturii neîncrederii” care se manifestă la nivelul autorității, în raport cu victima
- Conștientizarea faptului că victimele traficului au traume psihice echivalente torturii
- Victimele nu trebuie tratate ca obiect al procedurilor penale ci ca parte a acțiunii în justiție
- Combaterea „cererii” trebuie promovată mai intens (a fost furnizat un model de bune practici: syndicatele categoriilor profesionale care înregistrau mai mulți „consumatori” au fost cooptate pentru distribuirea mesajului)
- Necesitatea unui sistem de înregistrare a imigranților care intră ilegal pe teritoriul unui stat
- Performanțele NGO din Germania în gestionarea problemei asistenței victimelor (protocoale de colaborare cu alți actori, un sistem de adăposturi, centre private de asistență) au fost posibile prin colaborarea dintre autorități, ONG-uri și sectorul corporatist

Modulul „Parteneriate pentru aplicarea legii și cooperare polițienească”

Într-o oarecare distonanță cu discursurile axate pe mesaje pozitive, doamna Doris BUDDENBERG, senior manager la Biroul ONU pentru Droguri și Crimă - UNDOC a avertizat că traficul de persoane este o infracțiune care poate fi comisă cu impunitate; în pofida recrudescenței fenomenului, are loc o singură condamnare la 100 000 de persoane. Planurile de acțiune coordonate internațional, mecanismele de coordonare, acordurile de cooperare între state sunt încă insuficiente.

Intervențiile participanților au subliniat:

- Necesitatea unui cadru legal comun și a unor rețele de cooperare la nivelul autorităților competente (poliție, vamă, poliție de frontieră, etc.), fără de care nu se pot organiza acțiuni de amploare
- Confiscarea patrimoniului organizațiilor criminale
- Industria de sex on-line maschează activități ilegale, printre care traficul de persoane
- Combaterea traficului trebuie asociată și cu combaterea altor tipuri de infracțiuni, de exemplu cele financiare
- Importanța bunei comunicări între țările de origine și cele de destinație

- Extinderea UE va favoriza combaterea traficului
- Importanța bunei comunicări între polițiști din state diferite
- Pericolul unei viitoare creșteri a traficului de persoane pentru organe (Nicolae UNGUREANU, șeful Agenției pentru combaterea traficului de persoane din România)
- Utilitatea unor indicatori comuni, chiar dacă la început reprezintă doar un standard minim
- Situații limită în care sărăcia extremă explică vânzarea copiilor către rețelele de traficanti, de către familii care nu le pot asigura hrana

Modulul „Parteneriate pentru protecția copiilor”

Domnul Tobias BILLSTRÖM, ministru însărcinat cu chestiunile legate de migrare și azil din Guvernul Suediei, a arătat că prima preocupare ar trebui să fie prevenția. Statel membre au fost confruntat cu un număr în creștere de minori neînsoțiți, ceea ce a „convins” Comisia Europeană să elaboreze un plan de acțiune pentru anul 2010.

Dezbaterile au accentuat:

- Numeroasele legi și planuri nu s-au transpus în acțiuni concrete
- Dispariții ale copiilor din centre de azil unde sunt înregistrați oficial
- Importanța mobilizării actorilor de la nivel local
- Evitarea detenției sau urmăririi penale în cazul copiilor
- A nu se ignora traficul de copii pentru exploatare prin muncă
- Practici culturale care defavorizează femeile atât în țara de origine cât și în cea de destinație
- Necesitatea unei abordări holistice și integrate
- Includerea tuturor infracțiunilor legate de traficul de persoane și înăsprirea pedepselor prin lege (Italia: 20 de ani de detenție)
- Mutarea atenției autorităților asupra cauzelor infracțiunilor comise de minori
- Posibilitatea ca minorii să “între” și să “iasă” de mai multe ori din categoria de copii traficați
- Importanța consolidării sistemelor de protecție socială din statele de origine și tranzit
- Urmărirea și condamnarea traficantilor „cu toată forța legii” (Nan KENELLY, director adjunct al Biroului pentru monitorizarea și combaterea traficului de persoane-SUA)
- Necesitatea de alterare a raportului „cost-beneficiu” pentru traficanti
- S-au stabilit în anul 2007, legături între traficul de persoane și finanțarea terorismului (Al Qaida și organizații kurde de extremă stânga)
- Măsurile adoptate de UE: blocarea accesului copiilor la pagini electronice cu copii abuzați, incriminarea clienților turismului sexual cu minori

*

*

*

Orientarea care poate fi decelată din analiza pozițiilor exprimate pe parcursul conferinței este că pentru a putea aborda în mod eficient problematica traficului de ființe umane este necesară o abordare holistică și integrată, bazată pe respectul și promovarea drepturilor

omului. Pentru a face posibilă realizarea unei astfel de abordări multidisciplinare, este crucială cooperarea și coordonarea între toți actorii implicați și părțile interesate, incluzând societatea civilă, corporațiile și sindicatele. Guvernele trebuie să instituie structuri eficiente de coordonare și cooperare la nivel politic și operativ.

Statele membre trebuie să stabilească un loc central, unde informațiile din diferite surse și de la actorii implicați să fie sistematic adunate și analizate. Acest lucru ar putea fi realizat de Raportorul național, cu statut independent.

Uniunea Europeană și statele membre trebuie să încurajeze dezvoltarea de rețele internaționale, în măsură să includă toți actorii relevanți, pentru a disemina informații asupra traficului, pentru a împărtăși cele mai bune practici și pentru a formula strategii comune și parteneriate (de exemplu - crearea unei baze de date pentru persoanele dispărute, cu o atenție deosebită pentru minorii străini neînsoțiți, victime ale traficului).

Organizațiile care furnizează servicii de suport persoanelor traficate trebuie să dezvolte standarde comune, bazate pe indicatori clari și măsurabili, pentru monitorizarea și evaluarea în mod regulat a calității și sustenabilității serviciilor și prestațiilor acestora. Uniunea Europeană trebuie să promoveze dezvoltarea unor astfel de standarde, precum și cooperarea transnațională între furnizorii de servicii.

Victimele traficului, să beneficieze de asistență juridică, să solicite despăgubiri, atât în procedurile civile ca și în cele penale, precum și prin intermediul eventualelor scheme de despăgubiri din partea statului.

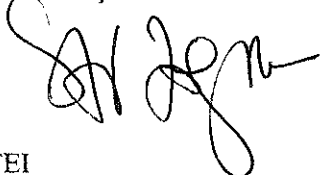
*
* *

În încheiere, doamna Beatrice ASK, Ministrul Justiției din Suedia, a prezentat o Declarație care sintetizează concluziile conferinței (anexat în versiunea originală în limba engleză), subliniind că acest document nu trebuie să ofere o „contabilitate exhaustivă” a ideilor exprimate.

A menționat că Uniunea Europeană are de adoptat decizii importante în lunile care urmează.

A îndemnat pe cei peste 500 de participanți să contribuie la succesul activității de combatere a traficului de persoane, astfel ca peste un an rezultatele să fie vizibile.

Deputat Valeriu Ștefan ZGONEA

Redactat:
Dan MATEI

2009 OCTOBER DECLARATION ON TRAFFICKING IN HUMAN BEINGS

Towards Global EU Action against Trafficking in Human Beings

The Conference

On the occasion of the third EU Anti Trafficking Day, the EU Ministerial Conference - Towards Global EU Action against Trafficking in Human Beings – took place on 19-20 October 2009 and brought together almost 600 participants from EU Member States, candidate countries, countries with an EU-perspective, as well as many third countries, regional and international organisations, inter-governmental organisations (IGOs), non-governmental organisations (NGOs) as well as EU institutions and agencies. Queen Paola of Belgium and Queen Silvia of Sweden honoured the Conference with their presence and support to addressing the scourge of trafficking in human beings (THB).

Initiated by the Swedish Presidency of the European Union under the Prevention and Fight against Crime Programme (ISEC Programme) of the European Commission, the Conference was hosted by the Belgian Ministry of Foreign Affairs and organised by the Swedish Ministry of Justice, the International Organisation for Migration (IOM) and the Belgian NGO PAYOKE, in close co-operation with the Austrian Federal Ministries of the Interior, of European and International Affairs and of Justice, the Bureau of the Dutch National Rapporteur on Trafficking in Human Beings, the Finnish Ministry of the Interior, the Italian Ministry of the Interior and the Portuguese Ministry of the Interior. The European Union Agency for Fundamental Rights was closely affiliated with the organisation of the Conference.

The overarching objective of the Conference was to provide an opportunity to address the increasingly important challenge for the EU to strengthen its capacity to act in partnership and co-operation on prevention, protection and prosecution with third countries, regions and organizations at international level with a view to tackle the common problem of THB and to identify shared policy objectives to be jointly pursued. In addition, the Conference aimed at providing input to the work within the EU Council working structures on the elaboration of an Action Oriented Paper on strengthening the EU external dimension on action against trafficking in human beings

Conclusions of the Conference

The Conference reiterated that THB is a serious crime that restricts the victim's full enjoyment of human rights. THB is the exploitation through sustained physical and/or psychological abuse of vulnerable individuals - women, men, girls and boys - by criminals, who treat them like commodities to be bought and sold solely for financial gain.

The response to THB must involve all aspects of Justice and Home Affairs: as an illegal economic activity, THB is one of organised crime's main financial resources; as a major violation of fundamental human rights it is an offence against human dignity that the Union cannot condone; as an illegal cross-border activity, including irregular migration, it is a security issue and an important area of co-operation within the EU and in partnership with third countries, regions and international organisations. Furthermore, THB is of a nature and complexity that requires actions and coherence across a wide range of policy areas in addition to JHA, including development cooperation, external relations, social affairs, employment, gender equality and good governance, in order to be effectively tackled at all levels, and involving non-governmental organisations and civil society.

The Conference therefore called upon the international community, including institutions at local, regional and governmental level, NGOs, IGOs and other civil society organisations, and the EU institutions and agencies to confront the challenges posed by this transnational crime with all its heinous aspects and to provide an unambiguous and comprehensive response towards a multidisciplinary, coherent and co-ordinated policy involving all actors concerned in countries of origin, transit and destination. Such an explicit response must be consistent with human rights standards and must give particular attention to trafficking in women and children, taking into account their best interests and in agreement with international instruments on the rights of the child.

In addition to the legislative development at EU-level, particularly in the field of criminal law, police and judicial co-operation, the Conference took note of the development in the EU towards a comprehensive policy on THB, including elements on co-operation going beyond the EU-borders, such as the 1997 Hague Declaration, 12 Commitments agreed on 28 September 2001 between EU Ministers of Justice and the Interior and their colleagues from the then ten Candidate Countries, the Brussels Declaration of 20 September 2002, the 132 recommendations of the European Commission's Expert Group on THB of 22 December 2004 and its subsequent opinions, and the EU Plan of Action of 2 December 2005 on best practices, standards and procedures for combating and preventing trafficking in human beings, including the evaluation report of the Plan (presented on 16 October 2008 in Paris on the occasion of the second EU Anti Trafficking Day).

In general terms, THB has over the years attracted political attention on the agenda of the international community, and a series of conventions, formal agreements, policy documents and initiatives have been agreed upon. Milestones include the United Nations' Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, (the "Palermo Protocol"), and the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings. The signature and ratification of these instruments, open to the international community, must be further encouraged. Indeed, it is of vital importance that there is full commitment to implementing and evaluating these achievements in partnership between the EU, third countries, regions and organisations at international level. Gaps and obstacles for further development of cross-border co-operation against THB need to be identified. The monitoring mechanism (GRETA) set up under the Council of Europe Convention, has the potential to cater for concrete recommendations for further action in this context.

To this end, the Conference arrived at a generally agreed approach on the following key objectives:

I. Partnerships against trafficking in human beings

1. Strengthen partnerships

An indispensable element in a coherent and concerted response to THB between the EU, third countries, regions and international organisations and encompassing countries of origin, transit and destination is a strong partnership as well as between institutions in order to tackle THB from its root causes to its main consequences. Where appropriate, and with the EU's Global Approach to Migration of 2005 and the mobility partnerships as essential reference points, these partnerships should take the form of specific Anti THB Partnerships in order to direct further specific action in all relevant fields, including inter alia:

- active mechanisms to ensure the exchange of data,
- measures to address root causes and including empowerment programs,
- capacity building measures to prevent and combat THB and initiatives on technical assistance to enhance developing countries opportunities to address causes of THB,
- improved co-ordination among all states: origin, transit, or destination, civil society, private sector, as well as relevant international and regional organizations with a view to avoid duplication of efforts.

2. Discourage demand

The importance of tackling demand with a view to successfully prevent and combat THB should be underlined. In order to discourage demand as a root cause to THB that fosters all forms of exploitation of persons and leads to THB, legislative or other measures, including educational, social, cultural, administrative measures and awareness campaigns aimed at a broad public should be adopted or reinforced.

3. Strengthen instruments and ensure coordination and policy coherence

In enhancing the EU response in partnership with third countries, regions and international organisations and giving increased priority to the EU external dimension, the existing cooperation arrangements should be fully utilised, including future or revised articles of co-operation and association agreements, Country and Regional Strategy Papers and Indicative Programmes as well as strategic partnerships and co-operation processes. The design and implementation of appropriate activities must continue and synergies be enhanced across all concerned policy areas in order to include specific elements to prevent THB and to address the root causes that make individuals vulnerable to taking risks and potentially falling victims of THB. Poverty, lack of opportunities, and of access to education, social and gender inequalities, unemployment, and civil conflicts are among the main factors to be addressed in developing a root-cause-centred-approach to add to the victim-centred and law enforcement-centred approaches.

4. Establish an EU coordination mechanism

It could be considered to establish a specific co-ordination and information mechanism at EU-level, involving Member States, the Commission, EU-agencies, including EUROJUST, EUROPOL, FRONTEX and the Fundamental Rights Agency (FRA), as well as other key stakeholders as appropriate, in order to enhance and give priority to the fight against THB in the EU external dimension, to help maximise resources, avoid duplications and increase effectiveness and sustainability of actions.

Such considerations could inter alia include the establishment of a EU Anti Trafficking Coordinator, an EU ATC, who should contribute to building and strengthening partnerships with among all stakeholders involved, including EU and third countries, regions and international organisations as well as to bringing together and analyse the information and data collected at the national level and to issue global recommendations to the Council and the Commission.

II. Partnership and prevention of trafficking in human beings

5. Employ a human rights approach

A human rights based approach is key for the development and implementation of effective responses to prevent THB. This means respect for human rights and the full use of and delivery on human rights instruments agreed and international commitments made, the recognition of trafficked persons and potential victims as bearers of rights and persons in need of protection and assistance, and a focus on self-organisation, participation, empowerment and social inclusion. The contribution of FRA to mainstream fundamental rights into any approach against THB may prove useful.

6. Improve statistics and data collection and analysis on causes, victims and consequences of THB

A serious effort within the EU external dimension on THB should promote work towards a clearer understanding of root causes facilitating THB in countries of origin and countries of destination, of current trends with regards to victims, traffickers and criminal networks, and of their modi operandi, travel routes and different forms of exploitation. Without sufficient knowledge, including statistics, it is difficult to measure the magnitude and trends of THB and, consequently, to foresee the appropriate policies, operational and legislative responses and effective implementation of programmes. Initiatives and projects aiming to standardize the collection and analysis of qualitative and quantitative data on THB should be monitored at EU-level, including within the European Commission strategy to develop comparable criminal statistics, and information should be shared among the EU, third countries, regions and organisations to allow comparison and harmonization.¹ The objective should be to develop a common, or at least comparable, template in the EU and third countries for the collection and analysis of sex- and age-disaggregated data relating to all aspects of THB and safeguarding adequate data protection standards. It should be considered to develop an appropriate methodology to establish, with the cooperation of third countries and international organisations, a THB-index, i.e. a concise information collection system in the form of a simplified and organised list with a limited set of key indicators to monitor THB and policy impact.

7. Enhance prevention strategies

Prevention of THB is the area where the most essential and focused work needs to be done, not only in countries of origin, but also in countries of destination where demand is a key factor. The EU should establish programmes to tackle the underlying factors that enable organised criminality operating within and across the EU external borders to exploit and abuse human beings.

¹

For example: Guidelines for the collection of data on human trafficking (Austrian Ministry of the Interior and International Organization for Migration with financial support of the ISEC Programme, see www.iomvienna.at), Indicators of Human Trafficking (ILO and the European Commission, see www.ilo.org), the Standardized templates and blueprint for EU-wide collection of statistical data analysis on missing and sexually exploited children and trafficking in human beings, the SIAMSECT files, IRCP and Transcrime, University of Ghent, Handbook on Anti-Trafficking Data Collection in South-Eastern Europe, ICMPD 2008, and work within the European Migration Network.

This should be done by taking direct action on the main root causes of THB in countries of origin and destination using the mechanisms and tools, including funding, that exist in all concerned policy areas of the EU or creating new ones specifically designed for those objectives.

8. Establish Rapporteurs and coordination mechanisms at national level

The establishment of National Rapporteurs or equivalent mechanisms and co-ordination structures should be further promoted with a view to improving the gathering and exchange of information and understanding of THB for the mutual benefit of co-operation between the EU, third countries, regions and international organisations.

9. Strengthen migration management

It is reiterated that most trafficked persons are often migrants, voluntary or not, who find themselves trapped and abused by traffickers. The promotion of regular, fair and managed migration policies based on demand has the potential to reduce THB by offering immigration possibilities which are safer, guarantee socio-economic and human rights and support the integration of the migrants into the destination society. Migration management should be designed to be beneficial to all actors involved, i.e. the countries of origin and destination and the migrants themselves. In this connection, THBs can also be contained through the protection of migrants' and labour rights.

10. Improve awareness raising

Awareness raising activities and training, including the development of curricula and training, should be further promoted in countries of origin, transit and destination to improve identification and protection of victims and be aimed at a wider public as well as relevant target groups, including potential victims, policy makers, law enforcement officers and border guards, labour inspectorates, diplomatic, consular and immigration personnel, health services and other relevant actors likely to come in contact with victims of THB such as medical, social and employment personnel or representatives of tourist agencies. It should be ensured that these officials have access to adequate material that is easy to understand to inform persons at risk of becoming victims of trafficking. Particular attention should be given to needs of children. The effectiveness and sustainability of awareness raising activities should be evaluated.

11. Combat trafficking linked to tourism

In responding to a demand for sexual services, children are trafficked to tourist resorts with a view for their exploitation by travelling sex offenders. Children are also trafficked for the purpose of producing child pornography. In continuing and enhancing a partnership between the EU, third countries, regions and organisations at international level, these particular phenomena should be given increased attention.

12. Establish education programmes, particularly for young people and children

In partnership with beneficiary countries, the EU could establish targeted awareness-raising programmes for young adults and children at risk, particularly girls, refugee and displaced children, or poor and marginalised children in their own countries. These programmes should include the respect for and protection of women and children's rights in order to change patterns and foster the empowerment of the target group in the countries concerned. Also implementation of programmes for the reduction of poverty, protection of women, girls and children's rights and the promotion of sustainable development targeting the sources of human trafficking and the potential victims would have an impact on THB.

III. Partnership and assistance and protection of victims of trafficking in human beings

13. Improve assistance and protection to trafficking victims

Key measures to be continuously promoted to ensure that a victim of THB receives adequate protection and support should include safe and appropriate accommodation, residence permit in accordance with national legislation, counselling and information, legal assistance, health care, psychological and material assistance. The specific needs of the most vulnerable, including pregnant women, disabled or children, shall be attended to. The specific right to protection and the recognition of best interests of the child victim of THB must always be ensured; specific measures shall be put in place in respect of unaccompanied minors, in particular by ensuring immediate independent legal representation and by making every efforts to locate the families. In case the victim of THB cannot return to his or hers country of origin, specific measures or programmes should be devised and implemented to promote and support their successful integration into the host society.

14. Improve referral mechanisms

The establishment of referral mechanisms should be further promoted, including cross-border referral and as outlined in the OSCE-manual on national referral mechanisms for the victims of THB, to ensure the proper identification and referral of trafficking victims, and that they receive adequate assistance while protecting their human rights in partnerships between the EU, third countries, regions and international organisations.

15. Return and reintegration in the countries of origin

Return shall be carried out with due regard for the rights, safety and dignity of the victim of THB and shall as far as possible be voluntary. Repatriation, reintegration and – where necessary – protection programmes should be established involving relevant national or international institutions and non-governmental organisations. These programmes should aim at avoiding re-victimisation and favour the reintegration of victims into the society. With regard to children, these programmes should include enjoyment of the right to education and measures to secure adequate care or receipt by the family or appropriate care structures.

IV. Partnership and law enforcement and judicial co-operation against trafficking in human beings

16. Strengthen transnational investigation mechanisms

Regional and national investigations on THB, both judicial and police investigations, must be more frequently developed beyond the borders of the prosecuting state, not least including countries outside the EU, should THB be reduced. To this end, THB should be treated as a serious crime while executing other countries' requests. The formation of joint investigative teams (JITs) and the use of mirror investigations should be promoted, as necessary. The goal of this partnership and co-operation is to increase the prosecution of traffickers with sentencing reflecting the severity of the crime.

17. Strengthen transnational law enforcement mechanisms and communication

National law enforcement and judicial agencies should take advantage of the existence of organisations such as EUROJUST, EUROPOL, and FRONTEX, as well as Interpol and SECI to ensure that early liaison with and between these agencies becomes commonplace. The practice of sharing information and intelligence on operations, investigations and prosecutions can contribute to the best possible intelligence picture and the development of intelligence led policing on THB as well as the operative support to law enforcement and judicial action against THB.